

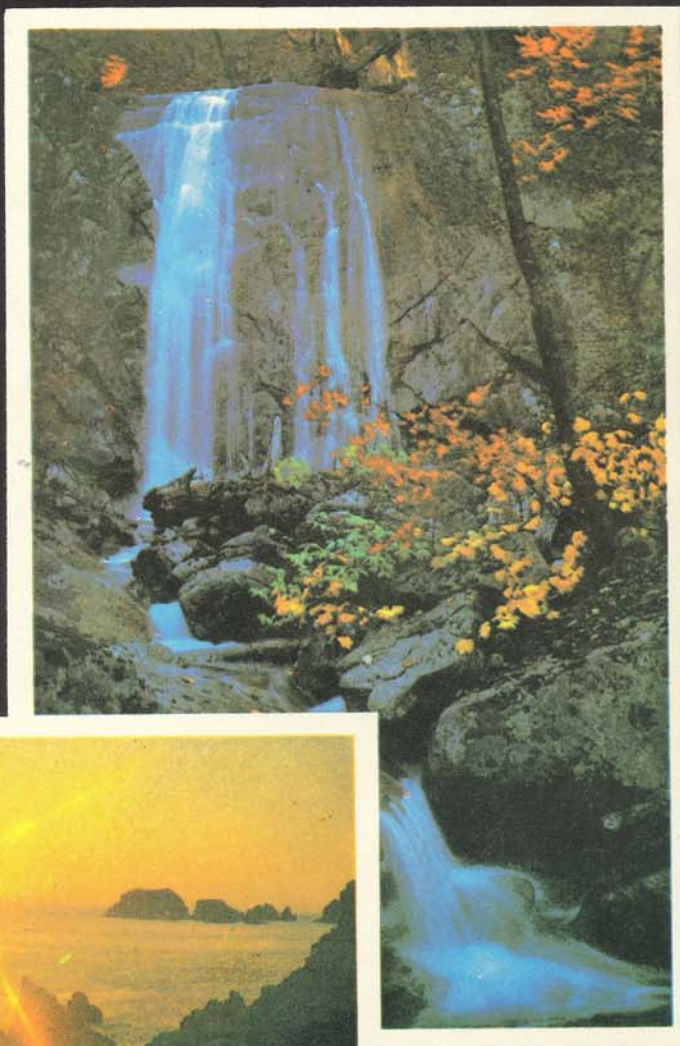
زیندوی کوری بیدار

(حی بن یقظان)

نوسراوی:
کوری توفه یل نه نده لوسی

وه رگیر بو کوردی:
محه مه د صالح ئیبراهیمی (شه پول)

وه رگیرانی:
عه بدولکه ریم بی نازار شیرازی

زیندوی کوری بیدار

(حی بن یقظان)

این کتاب با تسهیلات مادی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چاپ شده است.

زیندوی کوری بیدار
نوسراوی: کوری توفهیل نه‌نده‌لوسی
وهرگیرانی: عه‌بدولکه‌ریم بی‌تازار شیرازی
وهرگیرانی‌بو‌کوردی: محمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پول)
چاپی: یه‌که‌م ۱۳۷۴
تیراژ: ۳ هه‌زار دانه
چاپی و بلاوه‌ی: نویسنکه‌ی به‌لاوه‌ی فهره‌نگی ئیسلامی

فروشگاه مرکزی: خیابان فردوسی، روبه‌روی فروشگاه شهر و روستا. تلفن: ۳۱۱۲۱۰۰
فروشگاه شماره یک: میدان انقلاب، بازارچه کتاب. تلفن: ۶۴۶۹۶۸۵
فروشگاه شماره دو: میدان نیاوران (شهید باهنر)، جنب مهمانسرای وزارت امور خارجه. تلفن: ۸۰۳۲۲۷۲
فروشگاه شماره سه: میدان حسن آباد، فروشگاه اتکا. تلفن: ۶۴۶۹۸۲۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای دهه نده و دل لاوین

سه ره تا

پهراوهی (زیندوی کوری بیدار) نوسراوی هوژانی مهزنی ئیسلام، کوری توفیل نه نده لووسی که له ناخری سه تهی پینجمه می مانگیدا ژیاوه.

ئه م پهراوه زیاتر له ۱۲ جار له ولاته ئوروپایه کاندایه وهرگیردراوه و چاپکراوه ئوروپایان زیاتر له مسلمانان که لکیان له مه وهرگرتوه، زوری له پرتوک و چریکهی خویمان له مه هه ل گویتوه، له هه ندی له زانکوکانی ئوروپا لانی که م بو به شی له پهراوی زانکویی بو خویندکاریانی خویمان که لک له م کتیبه وهرده گیردری.

له م چریکه جوانه و پرناوه روکه داسی که سایه تی ئاینی و زانستی له حانده یه کتر ده بیندزین که نیشانه ی سی خه تی هزری جیا جیا یه له ئیستا و رابوردوا.

۱- که سایه تیکی شه رعزان که له شه ریه تی پیغه مبه ران بهیره وی ده کاو خه لکیش پهیره وی ئه ونو به قسه ی ئه و ده که ن.

۲- که سایه تیکي زانا که له ته قل په پیره وی ده کاو داخوآزی ته نویل و فلسفه فی
تاینه.

۳- که سایه تیک که به خوړسک و به دل له جیهانی مه حسوس و خوړد به دنیای
ژیری و له عالمی ژیری به چاوی عیرفان و حوزورگه یوه ته له قای خوا.
وه ته م دو زانایه له بیرو رای شهرعزانه که، ره خنه یان هه یه و لایان وایه که ریگای
راست هر ته ویه که پیغه مبه ران و زانایان پییدا رویشتون. ته سلی ته م کتیبه
که وه رگپر که لکی لیوه رگرتوه چاپی میصره که دوکتور ته حمده ته مین خوشی
کردوه. هه روا ته رجه مه ی ئینگلیسی و وه رگپر راوی ئوستاد به دیع زه مان فروزانفهر.
چهند سال پیش کورته یی له م کتیبه به هو ی وه گپر بو زانکو ی مه ک گیل ی کانادا
به ئینگلیسی وه رگپر دراوه و ئیستا کورته یه ک له وه به وینه ی وینه دار به زمانی فارسی
ساده به خوینه رانی به ریز به تایبته خویندکاران پیشکته ش ده کری.

عه بدولکه ریم بی بازار شیرازی ۱۳۶۰

به ناوی خوی ده‌هنده و دل لاؤین

سه‌ره تا

کورپی توفه‌یل، ئه‌بویه کر محمه‌د، کورپی عه‌بدولمه‌لیک کورپی محمه‌د قه‌یسی ناودار به (ابن طَفَّیل) فه‌یله‌سوف، پزیشک، هونەر، وه‌زیرو فه‌قیهی ئه‌نده‌لووسی له‌ ۱۱۰۲ز له‌ بورشانه له‌دایک‌بوه و له‌ ۱۱۴۴ز اینی له‌ غه‌رتاته خه‌ریکی داوو ده‌رمانی خه‌لک بوه و بوماوه‌یه‌کی زور له‌ ده‌زگای ئه‌بویه عقوبدا پله‌ی وه‌زیری و پزیشکی هه‌بوه و له‌ سالی ۱۱۸۲ز پزیشکیه‌کی دابه‌ کورپی روشدو خوی کاری وه‌زاره‌تی ده‌کرد، کورپی توفه‌یل له‌ پزیشکی، فه‌لسه‌فه، هونەر و ئه‌ستیره‌ناسیدا نوسراوه‌ی هه‌یه‌وگرینگترین مه‌به‌ستی هزر و فیکری و فه‌لسه‌فی به‌وزه‌ی خه‌یال لیکداوه‌ته‌وه‌و شاکاری چریکه‌ی زیندوی کورپی بیداری به‌دیهیناوه، که‌له‌بابه‌ت سه‌بک و شیوه‌ی نوسین به‌رزترین ته‌به‌لوری ئه‌ندیشه له‌ سه‌ر تا پای ئه‌ودا خو‌ده‌نوینی.

ناوه‌روکی چریکه‌ی زیندوی کورپی بیداریه‌کی له‌ گرینگترین مه‌به‌ستیکه‌ تائیس‌تا به‌ره‌ی مروّف تی‌هه‌نگوتوه هه‌ندی لایان‌وايه کورپی توفه‌یل و یستویه‌تی له‌م

چریکه‌دا هه‌میشه‌مانی نه‌فسی ناتیفه‌ی ئینسان نیشان‌بدا که‌ماوه‌یه‌ک‌بو‌گه‌یشتن به‌پینگه‌یشتن و که‌مال له‌له‌ش، که‌لک و ه‌رده‌گری و هه‌لده‌فری و له‌م‌دنیا ده‌چیته‌دنیا‌یی دیکه، هه‌ندی تر لایان‌وايه، و یستویه: به‌دو ریوایه‌ت که‌بنچینه‌ی ئه‌و چریکه‌ی پی‌دارشته‌وه سهره‌تای خلیقه‌تی ئینسان یا غوربه‌ت و ته‌نهایی مروڤ یا پوه‌ندی نیوان تاک و کۆمه‌ل نیشان‌بدا و بیژی سه‌رچاوه‌ی کۆمه‌ل تاکه، یا مه‌به‌ست چلونا‌یه‌تی به‌ده‌ست هینانی مه‌عرفه‌ته، که‌ مروڤ به‌ته‌نیا‌یی و له‌کاژیریکدا ناتوانی له‌حه‌قایق بگا، بی‌ئه‌وه‌ی له‌ژینگه‌یه‌کی هزری و فره‌ه‌نگیدا بژی، هه‌ندی تر ده‌لین: مه‌به‌ست کۆکردنه‌وه‌ی دین و فه‌لسه‌فه‌و شه‌ریعه‌ته‌ پیکه‌وه‌و ئامیته‌کردنی ئه‌وانه‌ له‌ته‌ک یه‌ک‌دیدا، دیاره‌ ئه‌وه‌ه‌مو‌بیر و رایانه‌ له‌و‌چریکه، وه‌رگیراوه‌و پیکه‌وه‌ دژنین.*

کوری توفه‌یل سه‌ر هه‌لدانی ئینسانی به‌دو جو‌رگیراوه‌ته‌وه، یه‌که‌م فره‌ز ئه‌وه‌یه که‌ مروڤ له‌قوری پوخته‌ له‌جزیری سه‌ره‌ندیب له‌ولاتی هیندسه‌ری هه‌لداوه، به‌لام چونکا ئه‌مه‌دژی بیرو‌رای هیندیکه، بیرو‌رای دوهم که‌ مروڤ له‌دایه‌و باوه‌ سه‌ری هه‌لداوه، په‌سه‌ند کریاوه: به‌کورتی بیژین: مه‌به‌ست له‌م چریکه‌ جوانه‌ مه‌عرفه‌ت و زاین و تیگه‌یشتنی ئینسانه، له‌م چریکه‌دا لاسایی کردنه‌وه‌ی ده‌نگ‌وز نازناو په‌یدا بونی زمان، ئاماده‌کردنی جلک، خان‌ولان، که‌رسته‌ی جه‌نگ و به‌رگری، دۆزینه‌وه‌ی ئاگر، مالی کردنی په‌له‌وه‌ران و مه‌رومالات پوخته‌ و په‌زی خو‌راک بو‌هر یه‌که‌ له‌وانه‌ ده‌ورانی له‌میژوی ته‌ژی له‌که‌ند و کۆسپی ئه‌نزان نیشان ئه‌دا.

چریکه‌ی زیندوی کوری بیدار شوینی زوری له‌ نیو‌چینی خو‌ینده‌وار، به‌تایبه‌ت له‌دنیا‌ی روژاوادا هه‌بو‌ه و به‌زمانی عبری، ئینگلیسی، فه‌رانسه‌وی، ئیسپانیایی، هولهن‌دی، ئه‌لمانی، روسی، ئۆردۆ، فارسی وه‌رگیراوه‌و له‌چاپ دریاوه.

ئەبى بزانين كە كورى توفەيل لەم چريكەدا لەھەندى فيرانكوو بىرى زور لە
ھوكەما، لەفەلسەفەى نوى ئەفلاتونى، فيرگەى فيساغورس، ئاينى چين، ئاينى
ھىندى، ئاينى زەردەشتى، كەلكى وەرگرتو.

نە خواردنى گوشت، گياخورى، خو پاراستن و خو پيخەوش راگرتن و ھاودەنگ
کردنى خوى لە گەل كوراتى ئاسمانى نيشانە يەك لە فيرگەى فيساغورسە، زىندوى
كورى بيدار تەنيا ميوەى گەيو دەخواو تووم دانە كەى ئە چىنى، بەدل پي خوشە
ھيچ كزو گيا يەك بە ھوى ئە و تيا نە چى.

لە دىتنى گرى ئاور دىن دىنى، جا ھەر لە بەر ئەو نايەلى بكوژي تەو، ئەمە خو
نیشان ئەدا كورى توفەيل بە دىن و ريبازە كانى دىنى و بەرچەى فيرگە جياوازە
فەلسەفى يە كان باش ناسياوبو.

بەقاي نەفس و مەعرفەت: كورى توفەيل دەلى: زىندوى بيدار دلى لەم دنيا
ھەلكەندراو و چۆتە دنياى ئەقلانى و پەى بەخوا بردو، جا بوئەوھى بزاني ئەم
زانستەى لە كام وزەگير ھىناو، ھىزى ژنەوايى، بينايى، بويايى و چەشايى و ساوانى
خوى تاقي كردهو، تى گەيى كە ئەوانە تەنيا جىسم و شتى وا دەرک ئەكەن و خە ياليش
شتى دەرک دەكا، كە تول و عەرزو عومقى ھەبى و ئەمانەش بو جىسمن، وە كو چلون
ئاو دەبىتە ھەواو ھەوا دەبىتە ئاو، گيا دەبىتە خاك، دە گورد رين و ئەم گورانهش خو
جوړى تياچونە، بەلام گيان كە جىسم نە، خواى دەرک كردهو تياناچى، مەعرفەت
لە دورنگاو بو مروف پىكدى:

۱- لەريگاي تيفكرين، ئەزمون و قياسەو.

۲- لەريگاي ھەدس و ئيشراقەو، كورى توفەيل لاي وا يە لەسەرە تاو لەريگاي
بەحس و نەزەرەو بە ھەقىقەت گەيوەو ئەوسا لەريگاي كەشف و دیدارەو
بە مەعرفەت گەيوە.

کورپی توفیل قسه یی زور گرینگ نه درکینی و ده لی: فیربونی نه و زانستانه و گه یشتن به حه قیقهت به (حُسنِ ظَنِّ) به ده ست دی و لای وایه به ده س هینانی مه عرفهت له ربیی نه قل و تی فکرینه وه له وه بانتره که له ریگای دینه وه به ده س دی، جا له بهر نه وه پله ی زیندوی کورپی بیدار له نه بسال به رزتر دانه نی، چونکا زیندوی کورپی بیدار له ریگای بیرو هزره وه به مه عرفهت گه یوه، که چی نه بسال له ریبازی دینه وه تی گه یوه.

ثامیته کردنی فه لسه فه و دین: کورپی توفیل له م چیر و که دا له گرینگترین مه به سستی جیگای جیاوازی فه لسه فه و که لام قسه ی کردوده له بابهت نه وه ی ساله های ساله فه لاسیفه و موته که لمان ده مه قره یانه، ئاخاوتوه، ثامیته کردنی دین و فه لسه فه گرینگترین مه سه له یه که به بیبری بیرو ه راندا، رابردوه و هاتوته گوړو له هیچ چاخ و خولیکدا له بهر و ناکه وی.

خو و نه خلاق: به براری کورپی توفیل بهر له وه ی نه خلاق له نه قله وه بی له نه قله وه سه رچاوه ده گری و بهر له وه پال بدا به کوړو کوومه له وه، له گه ل خوړسک و ته بیعه تدا پیوه ندی هه یه.

له روانگای نه ودا یه کی له نوینگه ی نواندنی نه خلاق و خوی چاک و په سه ند کراو نه مه یه که ئینسان له ژیانیدا ده س دریژی بو خوړسک نه کا، نه ولای وایه که هه ریبه که له بونه وهران چ گیاو گژو گول و چ ئاژال و ولسات غایهت و ئارمانجی تاییه تیان بو هه یه که به هو ی نه وه له بونه وهرانی دیکه جیا ده بینه وه، بو وینه ته بیعه تی میوه نه مه یه که دوی روش و هه لدان، ده گا نه وسا تو م و دانه که ی له زه ویدا له شوینیکی شیادا، ده روی، تا دوباره گول و گیاو داری تازه و بهر و میوه یی تازه بدا، به مجوره هه رکاتی ئینسان بهر له وه ی میوه بگا له دارو برکه ی بکاته وه کاری دزیو و ناشیاوی نه نجام داوه، چونکا نه ی هیشتوه میوه که بگاته غایه تی

خوی، ههروایه حوکمی که سی که میوهی گه یویخوا، به لام توو دانه که ی نه چینی و توری هه لدا، چونکا نه مهیش ده بیته هوئی نه وه میوه که، نه گاته نامانجی به راستی خوی.

ههروایه کی له کرده وه ناشیرین و ناره واکان دپته ژمار نه گه ر نه نزان له گیا و گول و میوهی که م وینه زور که لک و هر بگری و هوئی تیا چونیان به دی بینی. به مه دا ده رکوت که کوری توفه یل له بابته واتای نه خلاقه وه له گه ل زوری له فه لاسیفه و حوکما جیا وازی بیرورای هه یه و هه مو سه رنجی خوی به ره و خوو نه خلاقی خو رسک راکیشاوه، به بروای نه و خوی قه رار دادی، خو به خو غایه ت نیه، به لکو واسیته یه بو نامانجی دیکه.

خه یال: مه سه له ی خه یال و دنیای خه یال له روانگای کوری توفه یل: گرینگی یه کی تاییه تی بو هه یه و نه وه ی هانری که ربون: (HANRI - CORBIN) له بابته گرینگی وزه ی خه یال و دنیای میسال رای گه یاندوه له روانگای کوری توفه یله وه زور گرینگی و بناغه یی یه که کوری توفه یل له چریکه ی زیندوی بیدار، به یارمه تی وه رگرتن له هیزی میسال، له جیهانی خوو کرده وه، ده چپته دنیای ژیری و نه قله وه نه و بو گه یشتن به دنیای نه قل شیوو دهره ی خه یالی بریوه و مروقی گیروده ی خو رسکی، به نه قلی فه عاله وه شه ته ک داوه، له روانگای نه و حه کیمه خارایه (حه ی) نیشانه ی نه قله، نه قلی وا په ردار، که ده لیوه ته نیوجیهانی خو رسکو له ریگای میساله وه له شیوازی جیا جیا و خونجاوه وه تیشک و رهنگی داوه ته وه، کوری توفه یل باوه کو له فه یله سوفانه و عالترین مه بهستی فه لسه فه یشی هیناوه ته گوپرو له وزه ی خه یال و وینه، که لکی وه رگرتوه و له هیم دانانی نه م چریکه له هه مو جوړه زانست و... که لکی وه رگرتوه، «بیدار» یش نیشانه یه که له خوا.

لا سای ده نگ و زمان: زیندوی کوری بیدار له و جزیره دا گوپی داوه ته، دهنگی

مه‌ل و ئاژال و داعبای کیوی، زور زیره‌کانه، وینه‌ی ده‌نگی ئه‌وانشی دوپاته کردوته‌وه، به‌لام دوا‌ی ناسیاو بون له‌گه‌ل ئه‌بسال ئاخافتن فی‌ربوه، ئه‌بسال باشترین شیوه‌ی بو‌فی‌ربون به‌کار برده‌وه له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا‌قسه‌کردنی فی‌ر کرده، به‌مجوره هه‌رشتیکی ده‌دی به‌ئیشاره به‌زیندوی کوری بیداری نیشان ده‌داو به‌زمان ناوی ده‌بردو دوپاته‌ی ده‌کرده‌وه و ده‌بو زیندوی کوری بیداریش ئه‌ونه‌ی بی‌ی و بی‌لیته‌وه تافی‌ری بی‌ی و ئه‌وه‌بو، له‌ماوه‌یه‌کی به‌رته‌سکا په‌یفین و وتوو‌یژی له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا پی‌فی‌ر کرد.

زمان و هزر: زوری له‌زانایان باوه‌ریان وایه که تی‌فکرین و بیر‌کردنه‌وه، به‌بی‌زمانی ناشی و بیرو هزری مرو‌ف له‌قالبی واژه و ته‌دا دیته‌دی، که‌چی کوری توفه‌یل لای‌وایه تی‌فکرین و ئه‌ندیشه‌بی‌واسیته‌ی زمان هه‌یه و دیته‌دی و له‌لا‌به‌لای چریکه‌ی زیندوی کوری بیدار، به‌راشکاو‌ی رای‌که‌یاننده‌که: ئه‌نزان ئه‌توانی له‌ری‌گای ئه‌زمونه‌وه، بی‌واژه و به‌بی‌قسه‌رازو نه‌ینی خو‌رسک که‌شف بکا، هه‌روه‌کو له‌ری تی‌فکرین و هزره‌وه، ئه‌توانی به‌رازو ره‌مزی دنیا‌ی ته‌قل په‌ی بیاو له‌گه‌ل بونه‌وه‌رانی رو‌حانی و جیهانی مه‌له‌کو‌تی خو‌بگری، له‌وه‌ده‌چی ئه‌مه‌ی له‌ئیمام محمه‌دغه‌زالی وه‌رگرتی چونکا غه‌زالی له‌موسته‌سفا لاپه‌ره‌ی ۲۱ فه‌رمویه‌تی: که‌سانی که له‌سه‌ره‌تاوه، و اتاو مه‌عنا له‌میشکی خو‌یان جی‌گیر ده‌که‌ن و ئه‌وسا واژه‌ی بو‌دائه‌نین رینوین و رزگارن و ئه‌مه‌یش ده‌چیته‌وه سه‌رکه‌لامی نه‌فسی له‌بیرو رای ئه‌شعه‌ریدا، ئه‌بی‌بزاین به‌ر له‌کوری توفه‌یل و ئیمام غه‌زالی، بو‌عه‌لی سینا باوه‌ری به‌ئا‌گادار بون، به‌بی‌واژه و ته‌هه‌بو‌وه له‌فه‌رزی ئینسانی «مو‌عه‌له‌ق» دیانی به‌وه‌دا ناوه، ئینسانی مو‌عه‌له‌قی بو‌عه‌لی سینا زانست و زاینه‌که‌ی حوزوریه، واتای حوصلی و صورتی زیه‌نی بو‌نیه، که‌چی ئه‌وه‌ی کوری توفه‌یل له‌م چریکه‌دا رای‌گه‌یاننده له‌زانین و زانستی حوزوری نایه‌ته ژمار، زیندوی کوری بیدار که‌قاره‌مانی ئه‌م

چیرۆکیه بهر له وهی که له گهڵ ئه بسال ناسیاو بی و زمانی و تووژ له و فیربی، له ریگای تیفرین، بی واژه و وته، له حقیقه تی زورگه یشتبو، جا دوا ی ناسیاو بون زمان فیربون تی ده گا، ئه وهی به تی کفرین فیبری بو، له گهڵ ئه وهی ئه بسال له بابته دین و شه ریعه ته وه رای گه یاندوه به رابه ره.

کشان بۆلای باوه ری موخته زیله: کوری توفیل به بزوزی له سفه تی خوا دا به عه یینی ه تی سفه ت بۆ زاتی خوا له باوه ری موخته زیله لایه نگری ده کاو له گهڵ ئه بو هوزیل عه لافدا هاو ده نگه و له مه یشدا که زیندوی کوری بیدار له م چریکه دا له حقیقه تگه لی ئه گا، که پیغه مبه ران له لای خوا وه هیناویانه و به خه لکیان راگه یاندوه له گهڵ پروای موخته زیله، یه کده گرنه وه و موخته زیله به ئه صاله تی ئه قل باوه ریان هه یه و قسه له شه ریعه تی ئه قل ده کن.

نوخته: ئه م چریکه شیرین و قول و جوانه ته ژیه له قسه ی رازاوه ی فیبرکردن و باره ینان چ له ریساله ی کوری سینا یاله چیرۆکی زیقهرنه یین یا له سه نه م یاله هی پاشاو کچه که ی یاله شاده ماری چیرۆکی موسا و دارا و نمرو د، وه رگیرابی، له بابته تووژانه وه ی فه لسه فی و عیرفانی، زانستی و زانیی و شیوه ی شیوایی که بۆ لیکدانه وه ی زانیی خو رسک، خواناسی و دۆزینه وه ی حه قیقه ت له م چریکه دا گیرا وه ته به رچا و که موسکه یه ک له گرینگی ئه مه که م ناکاته وه، که به شابالی هزرو فکر له دنیا ی مه حسوسه وه فریوه ته، دنیا ی ژیر و مه عقول و به چاوی عیرفان و شهود گه یوه ته له قای مه عبود.

له بیر مه باو کم (مه لایبیراهیم - غه رقی ره حمه تی خوا بی) بۆ ی گیرامه وه فرموی: له مه هاباد (فه قی) بوم روژیکیان مه لاره حمانی گه وره نه وه ی مه لای (یایی) ماموستای فیبرگه ی مزگه وتی سور که زانایه کی گه وره بو، فرموی: مه لایبرایم

چریک په کی فله سفی و غیر فانی باشم دوزیوه ته وه روژیک و هره به ته نیا دو به دو بین، بوټ ده گپړ مه وه، منیش چه نجار به ته نیا له مال و له مزگه وت چومه لای به لکو بوټم بگپړیته، به لام بوزی نه خوار د.

ئیستاو ئیستاو بوټم رون نه بوه وه که ئایا خوالی خوشبو مه لاره حمان چریکه ی (ابن طفیل) ی ئه نده لوټسی یا هی (ابن سینا) یا داستانی سه لاما ن و ئه بسالی جامی یا هی شیخی ئیشراقی دیبو که ده ره تان نه بو که بوټنی بگپړیته وه.

منیش هر له و سهر ده مه دا که و تمه بیړی ئه وه که ئه و داستانه په پیدا بکه م، له زانکو ی تاران که له سهر چاوه ده گه رام تا پایان نامه ی فو قی لیسانسه که م، بنوسم له په ر لانه ی زانکو ی تاران ته رجه مه ی ریساله ی ته یړی کوړی سینا و غوربه ی غه ریبه ی شیخی ئیشراق و ریساله ی کوړی سینا و ته مسیلی غیر فانی به ته حقیقی کربون (H.CORBIN) ئیشارات و ته نیهاتی کوړی سینا که ئاماژه ی بوټ چیر وکی سه لاما ن و ئه بسال تیدایه، هر و او چیر وکی سه لاما ن و ئه بسالی جامی و کتیبی، که هر سی ریساله ی (حَیِّ بْنِ یَقْظَانَ) ابن سینا و ابن طفیل و شیخی ئیشراق که له لایه ن ئه حمده ئه مین به سه رتایی جوانه وه له میصر له ۱۹۵۲ زاینی له چاپ درا ون، به خته وه رانه ئه وانه م دوزیه وه و له خوشیا بالم گرت و له روی ئه وانه وه (حَیِّ بْنِ یَقْظَانَ) کوړی توفه یلم به هه ردو ریوایه ته وه، هیئا سه ر زمانی کوړدی، به لام چونکا نوسینگه ی بلا و کر دنه وه ی فره نگی ئیسلامی به م چاپه جوانه، به ئینی دا، ئه و مان را گرت و ئه مه مان، دابه چاپ. محه مه د صالح ئیبراهیمی محه مه دی (شه پو ل) ۲۳ شه عبان ۱۴۱۲ مانگی و ۸/۱۲/۱۳۷۰ ی هه تاوی و ۲۷ فوریه ی ۱۹۹۲ زاینی تاران.

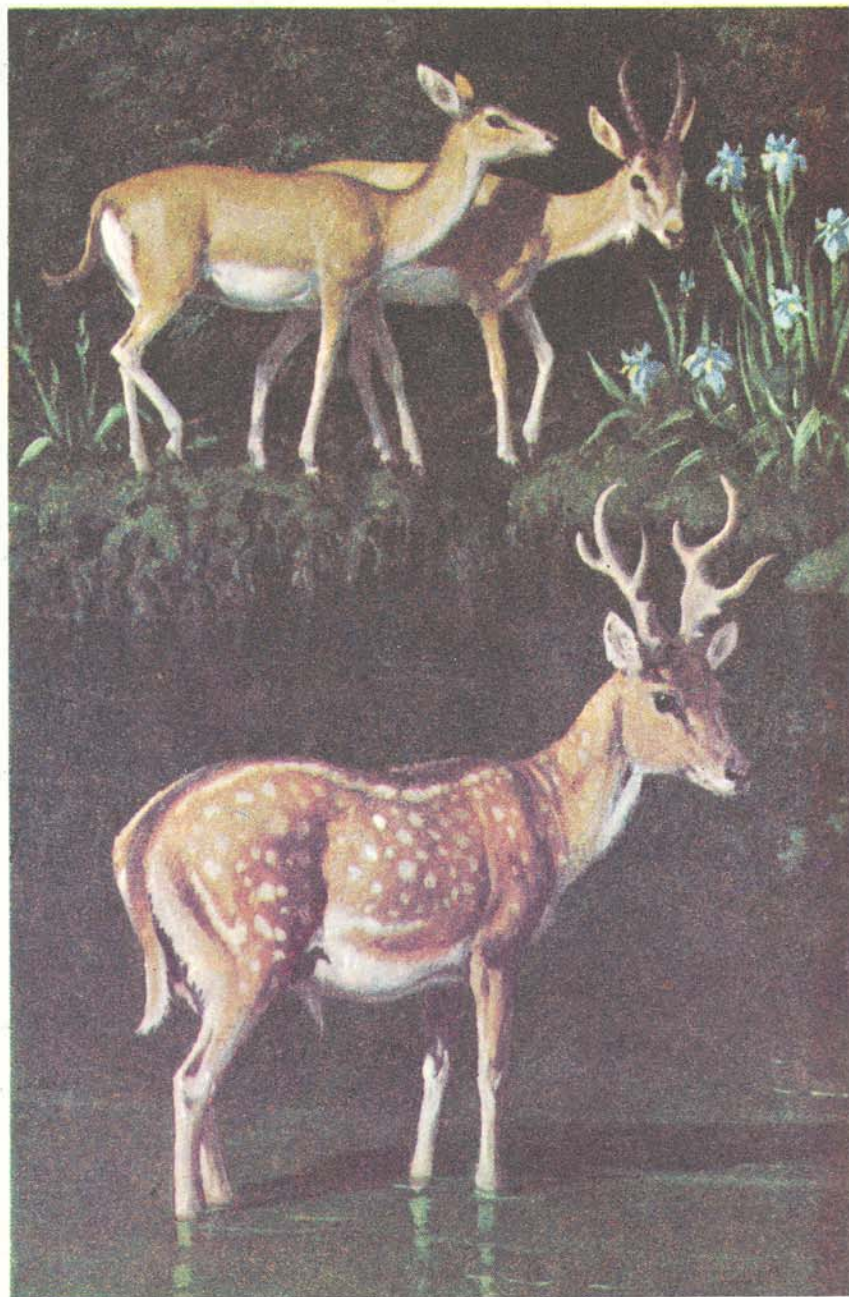

ده گيرنه وه له هيند جزيريك بوه به ناوى سهره نديب زورپان و به رين، پر له شينايي و ناوه دان، كه خه لكى له ويذا ده ژيان ميرى ته وى كه جواميرى به غيرت بو خوشكيكى هه بو، نهى ده هيشت شوبكا خوشكيش له بنه وه شوى كرد به (بيدار) كه له خزمانى خوى بو و كوريكى له و بو به ناوى (زيندو) به لام له ترسى مير زاروكى له شيرى مه مكى تير كردو ناپه نيو قرتاله يه ك و سهره كهى توند به ست و برديه ده م به ستيني زه ريا له حاليكدا دلى ته ژى و پر بو له خوشه ويستى زاروك و ترس و دله خورپه له دواروژى منداله كهى ناچار ته وى دابه ده م ناوى ده ريداو گه راوه، به لام په ژارهى جيابونه وه له منداله كهى ناراو قاراي لى هه لگرت، هه ر هاوارى له خوا ده كردو دهى وت:

خودايا خوټ ته و كوره ت دامى، له تاريكى بزدا روزيت داو پاراستت،
ئيستايش هه ر به توى ده سپيرم.

ناوى زه ريا قرتاله ي به زاروكه وه لول داو بردى، شه پولى ناوه كه، ته وهى رفاندو گه يانديه جزيرى تر كه له و به ر بو. ته م جزيره له خه تى ئيستيوادا بو و لير و لير و وارى زور پردارى هه بو كه سهر و پژيان ليك ئالابو، تيك سر مابون، هه وايى مام ناوه ندو خوشى هه بو.

له ناكاو شه پولى ده ريا ده سى كرد به كه ف چرين، قرتاله ي به زاروكه وه خسته سهر لمى به ستيني زه ريا و گريى قرتاله كه، به ره به ره ليك ره وينه وه منداله كه ش كه برسپه تى زورى بو هينا بو ده سى كرد به واقه واق و زمى زمى و نالاندن.

دهنگی گریان و نالاندنی زاروک گه یشته گوی ناسکه می یه ک، که بیچوله که ی خوئی
له کیس چبو.

چەن روژنيك بو، بيچوه ناسكه كه له لان دهركه وتبوو هه لۆ رفاندبوى.

ئاسکه بېچوپراوه که به ده ننگی منداله که وه چو، به سمی خوئی چیلکه و شوله کانی قر تاله که ی لیک کرده چاوی به مندالی که وت.
 ئاسکه می به که روحمی بزوت و مه مکی شور کرده نیو زاری منداله که و تیر تیری کرد له شیري گوانی و له جیاتی ئاسکوله که ی خوئی، شیري پی ئه دا، ئاگاداری بوو لی دور نه ده که و ته وه.

ئاسکه که شیري زیادی کرد، به جور یکی واکه ئه و زارو که ی تیر ده کرد. ئه و منداله ش وها خوئی به و ئاسکه وه گرت، هه رکاتی دره ننگ بهاتایی منداله که دهستی ده کرد به زاق و زوق و گریان.

به خته وهرانه له و جزیره دا درنده و گه زنده نه بو. منداله که، که م که م گه وره بوو دیانی ده رهینا و پی گرتوو به دوی ئاسکه که دا ده روی. ئاسکه میوه که، منداله که ی زور خوش ده ویست و زیندوی کوری بیداری له گه ل خوئی ده برده بن دار میوه کان و میوه ی شیرین و گه یو، که وه ری بونه بن داره کان، نیشانی ئه دا تا بیخوا،

هه رکاتی تینوی بوایی دهی برده سهر چومه له ئاو، له گرمای روژا، دهی کیشا بن
 سیبه رو له کاتی سهرمادا گهرم رای ده گرت.
 منداله که گه وره بوو له دهنگ و باله ی ناسک و جیکه و ئاوازی په له وه ران و دهنگی
 ئاژال و جرو و جانه وه ران لاسایی ده کرده وه و له ته ک ئاژه له کان خوی گرتبو.
 کوری بیدار ئه ی دی که مه ل و ئاژه له کان خوری و مویان هه یه و له هیرش و
 راگردندا خیران، زوربه یان چه کی پیداویستی وه ک: شاخ، چزه، سم، دندوک و
 چنگالیان هه یه، به لام خوی روته و بی چه که و له راگردن و هیرشدا چالاک و خیرانیه
 جا کاتی تی ده گه یی که ئاژه له کان له خواردنی میوه له و زیره کترن و به شه که ی
 ئه ویش ده رفینن و ده یخون و ئه ویش ناتوانی دیفاع له خوی بکا یا له بهریان رابکا
 له م بابه ته وه ده چوه بیرو خه یاله وه و ههستی به زه بونی و بی تینی ده کردو خه فته
 گه شت گیان و له شی دائه گرت.

کورپی بیدار پی له حهوت ساله دانا، به زیره کی له بهرگ و گه لای داران پو شاکي
بو خوئی سازدا و له لقه داریش، داره دهستیکی بو خوئی دروست کرد تا له راست
هیرشی درنده و گه زنده، دیفاعی له خوئی پی بکا لیره وه که م به دهس و بازوله ی
خوئی هیوای زیاتر بو چونکا دهیدی که دهستی له دهستی نازال کاراتره.

ناسکه می یه که مرد

ناسکه میوه که له که می داو له پر بو له پرا مرد.

کورپی بیدار له مردنی ناسکه میوه که وه ها په شیوا له وانه بو بمری، هه رچی
هه رای لیکرد، باله ی نه هات، که وته لیکولینه وه تابزانی هوئی مردنی نه و ناسکه
چبو؟ روانیه گشت نه ندای، هه موی ساغ هاته بهرچاو هات به میشکیدا که نه و
نه ندایه نه بی له ناو له شیدا بی جاله بهر نه وه به بهردی تیز سینگی ناسکه میوه که ی
هه لدری گه را گه را تا له لای چه په وه دل و قلبی دوزیه وه، تی گه یی که به گشت
له ش و لاری پیوه ندی هه یه زانی که له کار که وتنی نه وه، بو ته هوئی مه رگی ناسکه که.
جا کاتی زانی که نه و دله ئیتر وه ک جارن ناکه ویته وه کار تی گه یی که له ش بی
نه وه، بی بایه خه، بیری به ره و لای نه و شته کشا که ماوه یه ک له نیو له شدایه و
له دواییدا، له له ش دهر نه چی.

دهسی له له ش بهردا، زانی نه و هه موه جم و جو له و نه و شیردانه له و شته وه
سه رچاوه ی گرتبو که له وی نه ماوه و له نیو له ش هه لفریوه.

ماوه یه کی زور له هه مو جو ره نازال و گول و گیای کولیه وه تاباش بزانی نه وه ی
له ش ده گپری چییه؟

ساله های سال له بهستینی نه و دورگه، له شت کولیه وه تا نازالی وه ک خوئی
پهیدا بکا، ههروه ک نازال و گژو گیا لفیان هه یه؛ نه ویش لفی بو خوئی پهیدا بکا،
به لام وینه و لفی خوئی بو پهیدا نه بو.

کاتی دهی روانی وای ده زانی که ته و او ی دنیا، ته نیا نه و شوینه یه که ناوده وری
گرتوه و چتی دیکه وجودی نیه.

روژیک له نیو جه گه نو قامیشه لانی کدا ناگریک ه لکرا، کاتی زیندوی کوری بیدار نه و دیمه نه دی واتی ورمایو ته ماشای ده کردو ورده ورده چوه نیژیکی و روانی که ناوړه که نه م لای خوی روناک کردو ته ووه و هه مو نه وگژو گیاو جه گه نو دارو چرپانه ی دهورو بهری خوی ده سوتینی، زور نه ترسانه دهستی برد پولویی ناگر، هه لگری، دهستی سوتا، بیری کرده و چ بکا، نه وسا دهستی برد داری که سه ره که ی ناگری، گرتبو بنه که ی گرت و هه لیگرت و بردیه خانو چکه ی، خوی و تیکو شا به هو ی گوینی و گه رالک و چالوک و دارو گژو گیا نه یه لی بکوژیته ووه تاله گه رماو روناکی نه ووه که لک و هه ربگری.

کوری زیندوی بیدار زور چتی به ناگره که تاقی کرده ووه، بو وینه ماسی له سه رناگر دانا بونی برژان هات به لوتیداو ناره زوی بزوت، که می له و ماسیه برژاوه ی خوارد، زوری پی خوشبو، له ووه به دوا، گوشتی به کالی نه ده خوارد. زیندوی کوری بیدار نوگری ناگربو، لای و ابو باشتین چته که تائستا گیره اتوه.

نه ووه ی سه رنجی راکیشا نه ووه بو که گری ناگر هه ر به ره و ژور هه لده کشا، بیری کرده ووه و هات به دلیا که ده بی دلی ناسکه میوه که پیش چو بیته سه ری. و نه م بیره له دلیا خونجا چونکا نهیدی که ناژاله کان له سه رده می ژاندا له شیان گه رمه و که چی دوا ی مردن سارد نه بنه ووه.

له ووه به دوا له بابته نه ندامه کانی دیکه ی ناژاله ووه پیوه نندی نه وانه له گه ل یه کتر، به کولینه ووه له نه ندامی دل و دهرونی نه وانه هه ر وه ک زانایانی زانستی خوړسک زورشتی له بابته رازو نهینی، ناهه رینشه ووه بو دهرکه وت. ووه ی رون بو ووه که هه ر یه که له ناژاله کان هه ر چه نده له روانگای نه ندام، هه واس و حه ره که ته ووه زورن و لیک جیان به لام هه مو به هو ی نه و روچه که له یه کجیگاوه، سه رچاوه ده گری خپوی راستی یه کن و له ویوه نه بنه نه ندامی جیا جیا و هه مو نه ندامه کان یاخزمه تکاری نه ون یاژیانی خو یان له و، وهر ده گرن و ده یدهن به نه ندامه کانی تر. روح یاگیان له به ریوه بردنی له شدا، هه ر وه کو که سیکه، به چه که مه نی یه کی، ته و او، ده چیتته جه نگی دوژمن و ده که ویتته راو، له زه ریاو به ژدا، هه ر وه ک مروف چه کی جوړاو جوړ به کار نه باگیانی ناژالیش یه کیکه، به لام هه ر کاتی کاره که ی به هو ی چاو بی دیتنه، به که پو بی بو نکردنه، به زمان بی چیشته، به هو ی پیست بی له مس و ساوانی یه، نه ندامه کانی دیکه یش هه روان...

هه ر کاتی یه کی له نه ندامه کان گیان بدن له کار ده که ون و هه ر وه کو که ره سته نی بیکاره یان لیدی، نه گه ر گیانیش دهرچو، نه ووه مه رگی له ش ولاره. زیندوی کوری بیدار که بیری گه یشته ئیره، پی نابوه تافی بیست و یه کسالانه ناماده بو، بوکار کردنی هو ی ژین و ژیان.